

„po uzyskaniu świadectwa maturalnego szkoły średniej”.

XII. Art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Odpowiednie dyplomy mechaników okrętowych bez składania egzaminów mogą otrzymać:

- a) oficerowie korpusu technicznego polskiej marynarki wojennej na podstawie cenzusu, który ustali rozporządzenie Ministrów Spraw Wojskowych oraz Przemysłu i Handlu,
- b) osoby, które uzyskały w innych państwach odpowiednie dyplomy, uznane przez Ministra Przemysłu i Handlu za równoznaczne z dyplomami polskimi.

Do otrzymania dyplomu maszynisty I klasy są uprawnieni podoficerowie zawodowi marynarki wojennej specjalności maszynowej, o ile posiadają zaświadczenie właściwych władz wojskowych:

- a) że odbyli co najmniej 60 miesięcy pływania w kampanji czynnej, a w tem co najmniej 18 miesięcy pełnili obowiązki samodzielnych kierowników maszyn okrętowych o sile co najmniej 1000 IHP.,
- b) że są wykwalifikowani pod każdym względem do samodzielnego kierowania maszynami.

Do otrzymania dyplomu maszynisty II klasy są uprawnieni podoficerowie zawodowi marynarki wojennej specjalności maszynowej, o ile posiadają zaświadczenie właściwych władz wojskowych:

- a) że odbyli co najmniej 40 miesięcy pływania w kampanji czynnej, a w tem co najmniej 10 miesięcy pełnili obowiązki samodzielnych kierowników maszyn okrętowych o sile co najmniej 1000 IHP.,
- b) że są wykwalifikowani pod każdym względem do samodzielnego kierowania maszynami.

Do otrzymania dyplomu szypra II klasy są uprawnieni podoficerowie zawodowi marynarki wojennej specjalności pokładowej, o ile posiadają zaświadczenie właściwych władz wojskowych:

- a) że odbyli co najmniej 60 miesięcy pływania w kampanji czynnej, a w tem co najmniej 18 miesięcy dowodzenia statkami pomocniczymi, lub 36 miesięcy pełnili obowiązki bosmana okrętowego,
- b) że są wykwalifikowani pod każdym względem do dowodzenia statkami pomocniczymi”.

XIII. Art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„W skład tej komisji wchodzi: dwóch członków, mianowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu, jeden przedstawiciel marynarki wojennej, delegowany przez Ministra Spraw Wojskowych, a oprócz tego przy sprawdzaniu cenzusu oficerów nawigacyjnych jeden lub dwóch kapitanów wielkiej żeglugi, a przy sprawdzaniu cenzusu oficerów mechaników i maszynistów okrętowych — jeden lub dwóch mechaników I klasy, względnie inżynierów morskich, powołanych przez Ministra Przemysłu i Handlu”.

Art. 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Sładkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *Dr. Dobrucki*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz*

Minister Poczty i Telegrafów: *Bogusław Miedziński*

201.

Rozporządzenie Ministra Komunikacji

z dnia 29 grudnia 1927 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianie taryfy towarowej polskich kolei wąskotorowych.

Na mocy art. 4 p. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 580) oraz art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. w sprawie ustanowienia urzędu Ministra Komunikacji (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 567) zarządza się co następuje:

§ 1. Taryfa towarowa polskich kolei wąskotorowych, ogłoszona jako załącznik do rozporządzenia Ministra Kolei z dnia 8 kwietnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 300) i uzupełniona rozporządzeniami Ministra Kolei z dnia 24 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 785), z dnia 8 marca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154), Ministra Komunikacji z dnia 18 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 119, poz. 688), z dnia 14 lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 126), z dnia 28 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 314), z dnia 28 kwietnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 43, poz. 387) i z dnia 31 października 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 870) otrzymuje brzmienie według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1928 r. Jednocześnie traca moc obowiązującą wszystkie rozporządzenia, wymienione wyżej w § 1.

Minister Komunikacji: *Romocki*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*